Klosterneuburg, 3. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1542
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

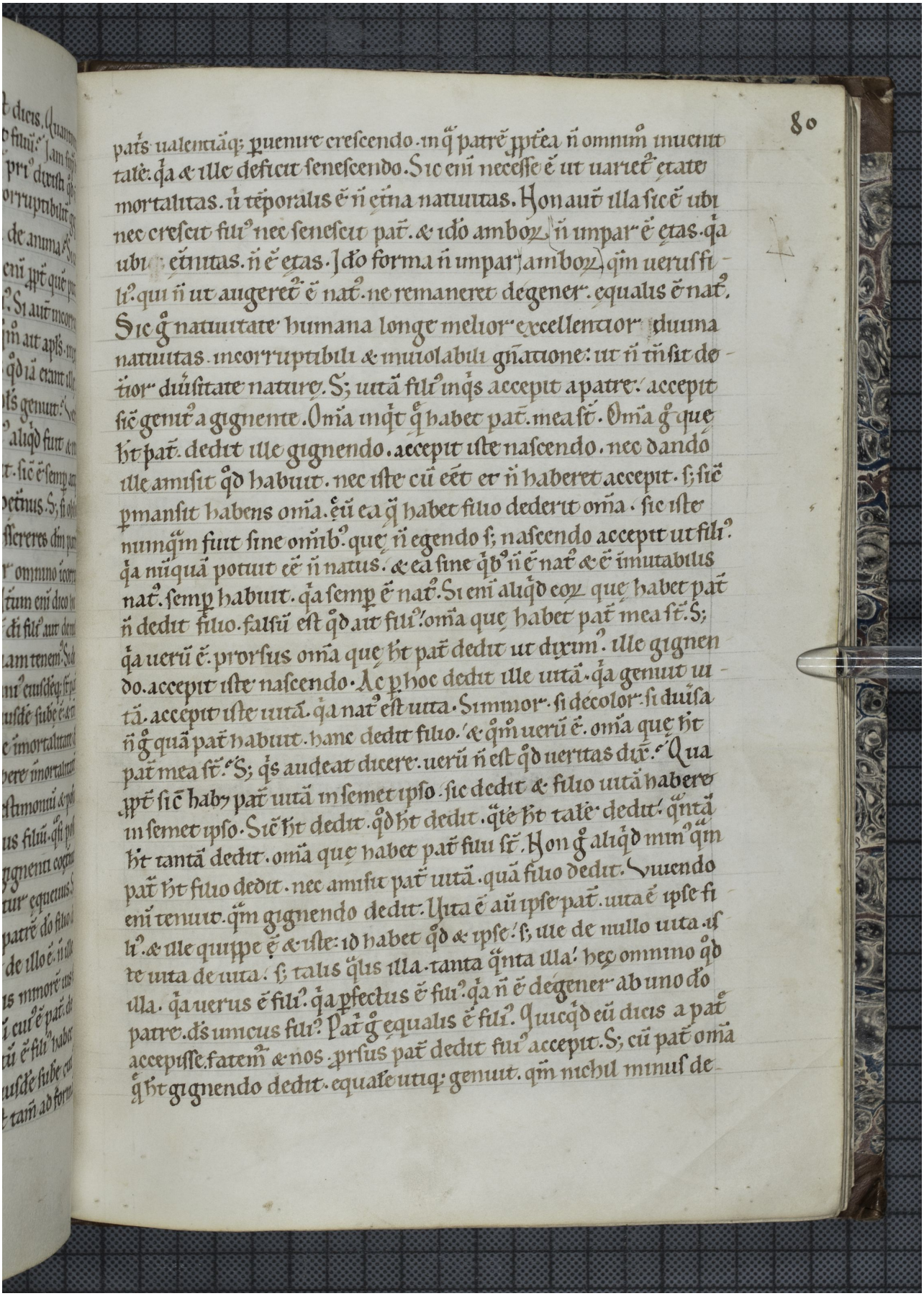

pat̃s ualentiãq; puenire crescendo. in q̃ patre ꝓtea ñ omnim̃ inuenit
tale. q̃a & ille deficit senescendo. Sic enim̃ necesse ē ut uariet̃ ētate
mortalitas. ut tēporalis ē ñ ētna natiuitas. Non aut̃ illa sic ē ubi
nec crescit filius nec senescit pat̃. & ido ambor ñ impar ē ētas. q̃a
ubi ētnitas. ñ ē ētas. Ido forma ñ impar ambor qm̃ uerus fi-
lius. qui ñ ut augeret̃ ē nat̃. ne remaneret degener. equalis ē nat̃.
Sic g̃ natiuitate humana longe melior excellentior diuina
natiuitas incorruptibili & mutabili gn̄atione: ut ñ tn̄ sit do-
tior diuĩsitate naturę. S; uitã filius inq̃s accepit a patre. accepit
sic genit̃ a gignente. Omã inq̃t q̃ habet pat̃. mea st̃. Omã g̃ quę
ht pat̃. dedit ille gignendo. accepit iste nascendo. nec dando
ille amisit q̃d habuit. nec iste cũ eēt et ñ haberet accepit. s; sic
ꝑmansit habens omã. ēũ ea q̃ habet filio dederit omã. sic iste
numq̃m fuit sine omnib̃. quę ñ egendo s; nascendo accepit ut filius.
q̃a nũquã potuit ē ñ natus. & ea sine q̃b̃ ñ ē nat̃ & ē ĩmutabilis
nat̃. semp habuit. q̃a semp ē nat̃. Si enim̃ aliq̃d eorum quę habet pat̃
ñ dedit filio. falsũ est q̃d ait filius. omã quę habet pat̃ mea st̃. S;
q̃a uerũ ē. prorsus omã quę ht pat̃ dedit ut dixim̃. ille gignen
do. accepit iste nascendo. Ac ꝑ hoc dedit ille uitã. q̃a genuit ui-
tã. accepit iste uitã. q̃a nat̃ est uita. Similior. si decolor. si diuĩsa
ñ g̃ quã pat̃ habuit. hanc dedit filio. & q̃m̃ uerũ ē. omã quę ht
pat̃ mea st̃. S; q̃s audeat dicere. uerũ ñ est q̃d ueritas dix̃. Qua
ꝑt sic habet pat̃ uitã in semet ipso. sic dedit & filio uitã habere
in semet ipso. Sic ht dedit. q̃d ht dedit. q̃tę ht tale. dedit. q̃ntã
ht tantã dedit. omã quę habet pat̃ filio st̃. Non g̃ aliq̃d miñ q̃m
pat̃ ht filio dedit. nec amisit pat̃ uitã. quã filio dedit. Vnde
enim̃ tenuit. q̃m gignendo dedit. Vita ē aũ ipse pat̃. uita ē ipse fi
lius. & ille quippe ē & iste: id habet q̃d & ipse. s; ille de nullo uita. iste
de uita de uita. s; talis q̃lis illa. tanta q̃nta illa. hęc omnino q̃d
illa. q̃a uerus ē filius. q̃a ꝑfectus ē filius. q̃a ñ ē degener ab uno d̃o
patre. d̃s unicus filius. Pat̃ g̃ equalis ē filio. Quicq̃d eũ dicis a pat̃
accepisse. fatem̃ & nos. prsus pat̃ dedit filio accepit. S; cũ pat̃ omã
q̃ ht gignendo dedit. equale utiq; genuit. q̃m nihil minus de-